

[Finansministeren.]

de gamle. Jeg kan også nævne, hvad det ærede medlem hr. Alfred Jensen var inde på, nemlig at sygekasserne fornylig har måttet forøge deres kontingent. Det er alt sammen eftervirkninger af de foregående års prisstigninger, der på den måde gradvis slår igennem. Derfor tror jeg, at vi skal være glade, hvis vi i den kommende tid stort set kan holde et konstant prisniveau, men det er også den lykkeligste tilstand, vi kan have på dette område.

Jeg kommer så til det ærede medlems omtale af statsfinanserne. Dør mente det ærede medlem at resultatet for det kommende finansår vil blive bedre, end jeg skønner. Jeg forstod, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard nærmest var mere pessimistisk end jeg på dette punkt. Må jeg sige, at der er naturligvis ingen af os, der kan vide noget særlig bestemt om dette. Når vi har et statsbudget på 3½ milliard kroner eller deromkring, skal der ikke store svingninger i de økonomiske forhold til, for at resultatet kan blive, at statsfinanserne kan bevæge sig et halvt hundrede millioner kroner eller mere endnu til den ene eller den anden side.

Det er rigtigt, at vurderingen for 1952—53 nu tegner sig lysere, end jeg bedømte den til i efteråret. Jeg kan dog føje til, at dette ikke har været min hensigt. Jeg ved ikke, om man vil tro mig, men jeg kan dog minde om, at sidste år var det ikke tilfældet. Det endelige resultat af finansåret 1951—52 svarede ret nøje til min vurdering det foregående efterår, men der er naturligvis altid en vis usikkerhed i disse spørgsmål. Jeg kan i denne forbindelse sige, at det er ikke rigtigt, hvis det ærede medlem har opfattet det sådan, at der er en nærmere forbindelse mellem det anslåede underskud for det kommende finansår på 30 mill. kr. og den forbedring på små 25 mill. kr., som lovforslagene skulle give. Jeg er ganske klar over, at tallet 30 mill. kr. i høj grad er et skøn; derfor sagde jeg også, at det formentlig ville betyde, at der stort set var udsigt til balance. Når jeg foreslår den lille forbedring, er det udfra to betragtninger; for det første denne, at når vi gennemfører udgiftsreduktioner, er der tre ting, vi kan bruge dem til: forbedring af statsfinanserne, skattelettelser og løsning af visse opgaver, der trænger sig på. Vi har ment at burde understrege dette ved at bruge pengene til alle tre formål. For det andet, som

jeg også sagde i fremsættelsestalen, var det udfra den betragtning, at valutasituationen i og for sig tilsiger en vis styrkelse af statsfinanserne, da vi ikke fortsat kan regne med en så gunstig valutaudvikling som hidtil, og vi trængte til at styrke valutaresserven. Derfor synes jeg, vi skal styrke statsfinanserne så meget, som hensynet til prisniveauets konstans og løsning af visse nødvendige opgaver tilsiger og muliggør, og det er på denne baggrund, lovforslagene er fremsat.

Hvad angår forsvaret, sagde det ærede medlem hr. H. C. Hansen, at det tal, der nu står i budgettet, ca. 940 mill. kr. netto for det kommende år, er mindre end de oprindelig opstillede mål, og det er rigtigt; det hænger bl. a. sammen med, at de militære anlægsarbejder har taget længere tid, end man oprindelig havde tænkt sig, og det er også en af grundene til, at 18 måneders tjenestetid nu kun delvis kan gennemføres, hvilket igen betyder, at driftsudgifterne bliver meget mindre end planlagt. Det er i og for sig ikke sådan, at jeg har nedskåret militærudgifterne — vi har søgt at gennemføre planerne i det omfang, de praktiske muligheder tillod —, men det er klart, at det er en stor opgave i løbet af få år at bringe det danske forsvar op fra det niveau, det tidligere har haft, til det, vi nu stiler imod. Derfor går det lidt langsommere, end vi havde tænkt.

Så mente det ærede medlem hr. H. C. Hansen, at jeg for udlånsbudgettets vedkommende hellere skulle have talt om nettotallene end bruttotallene. Jeg skulle muligvis have gjort begge dele. Nu står nettotallene i årsoversigten, hvor enhver kan se dem, men når jeg nævnte bruttotallene, var det, fordi de angiver det beløb i statsobligationer, som finansministeriet skal bringe på markedet, og det var ikke min hensigt at gå nærmere ind på den påvirkning, disse ting øver på statens status. Selve dette, at der skal bringes et så stort beløb statsobligationer på markedet, betyder en belastning af obligationsmarkedet; man må huske på, at der sker en betydelig omdannelse af vort obligationsmarked i disse år, idet statsobligationerne i vidt omfang trænger ind på markedet ved siden af de andre papirer, så at de får en større plads forholdsmæssigt. Det er imidlertid rigtigt, at man godt kunne have nævnt nettotallene, og på den givne foranledning skal jeg gerne gøre det. Det